

TINN KOMMUNE

Økonomienheten

Det kongelige fornyings-og administrasjonsdep.
Postboks 8004 Dep
0030 Oslo

FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET
03 JUNI 2008
ARKIVKODE: 411
SAKSNR. 200800301-122

MELDING OM VEDTAK

Deres ref:

Vår ref
2008/2009-6

Saksbeh:
Sigvald Olesrud, tlf. 35 08 15 87

Arkivkode:
203

Dato:
02.06.2008

Melding om vedtak fra Tinn kommune på høring om skatteoppkreverutvalgets utredning om offentlig innkreving - NOU 2007:12

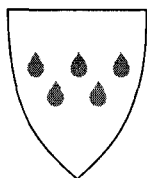
Viser til vedlagt vedtak

Med hilsen

Sigvald Olesrud
kemner

Vedlegg:

1 Høringsuttalelse - NOU 2007:12 - Offentlig innkreving

TINN KOMMUNE

Arkiv: 203
Saksnr.: 2008/2009-4
Saksbeh.: Sigvald Olesrud
Dato: 19.05.2008

SAKSFRAMLEGG

**Høring om skatteoppkreverutvalgets utredning om offentlig innkreving -
NOU 2007:12**

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato

Rådmannens innstilling:

En statliggjøring av innkrevingen vil medføre en sterk sentralisering hvor:

- innkrevingsmiljøet i kommunen svekkes
- brukerservicen blir dårligere
- rettssikkerheten for skattyterne reduseres
- folkevalgtes innsyn og kontroll svekkes
- det kommunale økonomiske selvstyre svekkes

På denne bakgrunn mener Tinn kommune at den offentlige innkrevingen fortsatt bør være en kommunal oppgave.

Innledning:

Fornyings og Administrasjonsdepartementet oppnevnte et utvalg ved kgl. res. av 21.9.2005, som skulle vurdere offentlig innkreving. Innkrevingsutvalgets utredning er ved brev av 20.02.08 fra FAD sendt på alminnelig høring med høringsfrist 2. juni 2008.

Fakta:

Flertallet i utvalget foreslår en samordning av den offentlige innkrevingen, ved at alle statlige innfordringsoppgaver samles i en statlig innfordringsetat underlagt Finansdepartementet. Dette vil gjelde krav på skatt og arbeidsgiveravgift. Utvalget har behandlet både statlige, fylkeskommunale og kommunale krav, men foreslår at det kun er de statlige kravene som skal legges til den nye innfordringsetaten.

Vurdering:

Tinn kommune mener at det er gode grunner for fortsatt å ha en kommunal innkreving av skatt og avgift.

Kommunene, inkludert Tinn kommune har stor løsningsgrad, fra 99% til 100% av all utligna skatt kreves inn. Man opprettholder et godt innkrevingsmiljø, som også tilgodeser den øvrige kommunale innkrevingen.

Skattyterne gis den beste rettssikkerheten ved at fastsetting og innkreving er delt mellom stat og kommune.

Man opprettholder en god brukerservice ute i distriktene, og ved fortsatt kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen bidrar dette også til å opprettholde det kommunale økonomiske selvstyre.

Konklusjon:

Tinn kommunestyre anbefales å vedta rådmannens innstilling.

Behandling i Tinn kommunestyre - 29.05.2008

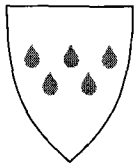
Rådmannens innstilling ble enst. vedtatt.

Vedtak i Tinn kommunestyre - 29.05.2008

En statliggjøring av innkrevingen vil medføre en sterk sentralisering hvor:

- innkrevingsmiljøet i kommunen svekkes
- brukerservicen blir dårligere
- rettssikkerheten for skattyterne reduseres
- folkevalgtes innsyn og kontroll svekkes
- det kommunale økonomiske selvstyre svekkes

På denne bakgrunn mener Tinn kommune at den offentlige innkrevingen fortsatt bør være en kommunal oppgave.

NOTAT

Vår ref
2008/2009-3

Saksbeh:
Sigvald Olesrud, tlf. 35 08 15 87

Arkivkode:
203

Dato:
07.05.2008

Til:

Fra:

Sigvald Olesrud

Høringsuttalelse - NOU 2007:12 - Offentlig innkreving

Fornyings og administrasjonsdepartementet oppnevnte et utvalg ved kgl. res av 21.9.2005, som skulle vurdere offentlig innkreving. Utvalget har nå avlevert sin innstilling, og flertallet foreslår en samordning, dvs at statlige innfordringsoppgaver samles i en statlig innfordringsetat underlagt Finansdepartementet. Utvalget har behandlet både statlige, fylkeskommunale og kommunale krav, men foreslår at det kun er de statlige kravene som skal legges til den nye innfordringsetaten.

For kommunene vil dette si krav vedrørende skatt på formue, inntekt og arbeidsgiveravgift, med andre ord hele skatteinnkrevingen foreslås statliggjort. Det er slik at skatteoppkrever er innkrever både for stat og kommune vedrørende skattebetalingsordningen.

Ved at utvalget foreslår at skatteinnkrevingen skal statliggjøres, så vil dette også gå ut over innkrevingen av de øvrige kommunale krav. Se kommentarene i pkt. om "gode innkrevingstilbud..." nedenfor.

Historikk.

Statliggjøring av skatteinnkrevingen har Finansdepartementet og Skattedirektoratet foreslått en rekke ganger tidligere i 1994, 1996 og 2004. Sakene ble nedstemt i Stortinget. I NOU 2004:12 – *Bedre skatteoppkreving*, la utvalgets flertall fram et forslag om statliggjøring av skatteinnkrevingen. Tilnærmet alle høringsuttalelser gikk i mot forslaget, og forslaget ble ikke behandlet. Det ble igangsatt en intern utredning i Skattedirektoratet for å utrede både gjennomføringen av en statsovertakelse og en revidert kommunal løsning. Resultatene av denne utredningen er ikke offentliggjort.

Når dette utvalget nok en gang foreslår statliggjøring av skatteinnkrevingen, synes det som om det ikke hjelper at hele kommune Norge og deres organisasjoner, går inn for fortsatt kommunal innkreving, og det synes å være nok et angrep på den velfungerende og brukervennlige skattebetalingsordningen vi har i Norge.

Momenter for en fortsatt kommunal skatteinnkreving:

Høy løsningsgrad/gode resultater.

Vi vet at de kommunale skatteoppkreverne, inkludert Tinn kommune klarer å innkreve fra 99% til 100% av all utligna skatt. Små kommuner har minst like gode resultater som store kommuner. Små kommuner har fordel av lokalkunnskapen, man får til samtaler mellom oppkrever og skattyter, som er avgjørende for å få til gode ordninger. Hvorfor endre på noe som fungerer svært bra.

Gode innkrevmiljøer/synergieffekter av dette.

Det er ofte slik at skatteoppkrever også har ansvar for innkreving av øvrige kommunale krav. Slik er det også i Tinn kommune. Det viser seg at kommunene har løsningsgrad nær 100% på øvrige kommunale krav. Man drar nytte av den kompetanse som skatteoppkrever og hans stab innehar og opprettholder gode innfordringsmiljø. Når skatteinnkrevingen tas vekk fra kommunene, fjernes også kompetansen for innfordring av øvrige kommunale krav. Nedbemanning og fjerning av årsverk vil bidra til å utradere denne kompetansen.

Forslaget fra utvalget er at særnamsmannsmyndigheten tas vekk fra skatteoppkrever. Dette vil ha store ringvirkninger. Det er slik at kommunene har lovbestemt pant (legalpant) i alle eiendomsavgifter, for eksempel vann- og kloakkavgift, eiendomsskatt og lignende. Disse kravene kan innfordres etter reglene for skatt, med den konsekvens at kommunen kan gå direkte til varsel om tvangssalg etter kun én puring. Dette er det sterkeste innfordringsmiddel som kommunen har. Tinn kommune kan dokumentere en løsningsgrad på tilnærmet 100% for disse kravtypene. Dette kan dokumenteres. Dersom utvalget får gjennomslag for statliggjøring, så må kommunen gå via den ordinære namsmann for å få inn disse pengene, på lik linje med de privatrettslige kravene som barnehage, husleie osv. Dette vil gjøre innfordringen mindre effektiv og handlekraftig, det vil også bli dyrere for skyldner pga gebyrer.

God rettssikkerhet.

Kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen gir skattyterne god rettssikkerhet, ved at det er staten v/skatteetaten som fastsetter skatten, mens det er kommunen som krever inn. Hvis forslaget får gjennomslag, vil staten utøve begge deler. Dette går imot det grunnleggende prinsippet om god avstand mellom fastsettelse og innkreving, i tidligere utredninger og Stortingsbehandlinger av skatteinnkrevingen.

God brukerservice.

Ved en undersøkelse av Norsk Gallup i 2002 er det dokumentert at skatteoppkreverne utøver god brukerservice. De scorer vesentlig bedre enn de statlige skattekontorene når det gjelder tilgjengelighet, kundebehandling, saksbehandlingstid, informasjon og forutsigbarhet i saksbehandlingen. Det nye forslaget går ut på at det etableres regionkontor hvor den nye innfordringsetaten blir plassert. Behovet for kontorer ute i distriktene bli atskillig redusert (jfr ny org. av ligningsetaten). Vi ser at det igjen går ut over arbeidsplasser i distriktene.

En annen og vesentlig sak som bør nevnes under dette punktet. Skatteetaten ble omorganisert fra 1.1.08. Dette er utført med 5 sentrale regionskontorer og de gamle ligningskontor, skattefogdkontor og fylkesskattekontor er borte. Det råder en utbredt misnøye med denne nye organiseringen, både fra skattyterne og regnskapskontor, som hadde mye direktekontakt med ligningskontorene. Folk må stå i lange telefonkøer, finner ikke fram til rett kompetanse, oppgaver blir ikke utført tilfredsstillende – eksempelvis endring skattekort. Skatteoppkreverne mottar mange henvendelser fra disse frustrerte skattyterne som ikke kommer gjennom hos den nye

skatteetaten. Vi er pr i dag den eneste etaten ute i distriktet, som skattyterne kan henvende seg til. Det er vel ikke slik det skal fungere, og vi er redde for at forslaget til den nye organiseringen av skatteoppkreverne er "farlig lik" den nye skatteetaten. Slik vil vi ikke ha det.

Flertallets forslag går også ut på at alle offentlige krav som ikke er betalt etter første puring, skal overføres til den nye innfordringsetaten. Dette gjør at skyldner får enda flere aktører å forholde seg til, f.eks ved klage, og dette vil gjøre det enda mer forvirrende for skyldner.

Folkevalgt innsyn og kontroll.

Ved å dra skatteinnkrevingen ut av kommunene og opprettelse av store statlige sektorkontorer, vil dette redusere muligheten for folkevalgt innsyn og kontroll av inntektene.

Distriktpolitiske hensyn.

Kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen har distriktpolitiske konsekvenser. Kort vei for næringslivet til en av sine viktigste offentlige samarbeidspartnere. En evt. statliggjøring vil bety sentralisering og en betydelig reduksjon av antall kontorer, hvilket vil ha negative distriktpolitiske konsekvenser. Fortsatt kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen bidrar også til å opprettholde det kommunale økonomiske selvstyre.